

У листу „Данас“ (6-7. јул 2013) објављен је текст бившег уредника Службеног гласника (СГ) и професора Филозофског факултета у Новом Саду [Гојка Тешића под насловом „О понижавању људи и културе“](#)

. Текст је написан у виду јавног писма Александру Вучићу с намером да му скрене пажњу на мене, не спомињући моје име већ моју функцију в.д. директора СГ. Текст овог злог волшебника врви квалификативима који су се користили само у време једноумља, диктатура и ванредних стања, у време када су се писали удворички текстови попут „Павла и Савла“. Ево неколико примера: „зло им је кључна вредносна категорија“, „мржња аксиолошки став“, „зло за Србију“, „опако зло за културу“ итд. Зли уредник моли првог потпредседника Владе да предузме одговарајуће мере против „ове врсте лудила“ и саветује му да „би било добро да све то истражите и да ту пошаст одстраните док је време“. Пробраним речима мржње обратио се јавно овај професор универзитета моћном Вучићу с молбом да узме у заштиту њега, његове следбенике, СГ и српску културу од другог професора универзитета, јер, додаје он, а не наводећи имена људи, сличних мени, да смо његова „срамота, као што смо и срамота Србије“.

Осим општих квалификатива у тексту удворичког професора нема поткрепљујућих доказа о злу, мржњи, зверствима, лудилу, карактерним вредностима и њима сличним, те остављам читаоцима да сами просуђују о овим непримерним речима душебрижника српске културе. Зар би мрзовољни професор и уредник прећутао аргументе и доказе да их има. Слика коју је понудио јавном мњењу и моћном Вучићу, савршена је слика о демократском високом представнику хонорарне српске културе, идеална представа о њему, разочараном, осиромашеном и ојађеном добротвору српске науке, перјаници српских интелектуалаца, које мучи беспарица због изгубљених великих хонорара.

Удворичко писмо незајажљивог хонорарца

Пише: Радош Љушић
понедељак, 08 јул 2013 21:10

